

[Landbrugsministeren.]

Landbrugsspørgsmaal, da det er Landbruget, som først og fremmest skal have Fordelen heraf, og det er Landbruget, der skal indbetale de Beløb, der er nødvendige til Sikring i de nedadgaaende Tider, maa det først og fremmest være Landbruget selv, der tager Del i Bedømmelsen af Sagen.

Endelig skal jeg sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), at jeg maa i høj Grad beklage, at det ærede Medlem heller ikke kan gaa med til Afsnit III, for selv om jeg ikke mener, at Afsnit III økonomisk tilnærmelsesvis har den Betydning for Landbruget som Afsnit II, er der i Afsnit III Bestemmelser, som efter min Mening er ubetinget nødvendige, hvis man ikke vil overlade de Landmænd, som er haardest ramt af Krisen, dem, der har den allerstørste Gæld, til Tvangsauktionerne. Det ærede Medlem ynder jo altid at tale mange smukke Ord om Landbruget og om sin Villighed til Støtte o. s. v., men det ærede Medlem maa jo vide, at vil man ikke gennemføre Moratorieordning og Akkordordning af en eller anden Art af ikke ringe Omfang, vil der for mange Tusinder af Landmænd — ikke alene for de udygtige Landmænd, men ogsaa for mange Tusinder af dygtige og sparsommelige Landmænd — ikke være andet tilbage end Tvangsauktionen, som vil fjerne dem fra deres Ejendom og Bedrift. Jeg beklager i høj Grad, at det ærede Medlem, og hans Partis Velvilje ikke kan give sig bedre Udslag, end at man vil lade disse Mennesker blive stillet over for den Situation, at de maa vælge at blive fjernet fra deres Ejendom ved Tvangsauktion, fordi Det konservative Parti ikke vil være med til at gennemføre Foranstaltninger, der kunde imødegaa denne Udvikling, kunde afbøde disse Vanskeligheder. Jeg haaber derfor, at man inden for Partiet Venstre i alt Fald har saa megen Forstaaelse af Afsnit III's Betydning, at det selv uden Medvirken fra Det konservative Følgeparti kan lykkes at faa gennemført en Ordning, hvorved man dog kan bidrage til at holde dygtige og stræbsomme Landmænd ved deres Hjem.

Hauch: Den højtærede Statsministers Udtalelser var jo ikke Udtryk for nogen særlig Velvilje over for Tanken om at genoptage Forsøget paa at faa en Rentensættelse for Landbrugets Realkreditgæld. Den højtærede Statsminister ønskede at understrege, da han anden Gang havde Ordet, at Konverteringen var strandet, og jeg skulde ikke nære Forhaabninger om,

at der forelaa nogen Mulighed for at tage dette Spørgsmaal op. Jeg er fuldstændig klar over, at den store Konvertering er strandet — det gav jeg ogsaa Udtryk for, da jeg første Gang havde Ordet. Men hvad jeg derimod ikke forstaaer, det er, at Situationen virkelig skulde være den, at den højtærede Statsminister ikke vil medvirke til at finde en Ordning, hvorved det er muligt at bortskaffe de højforrentede Realkreditpapirer i Landejendomme, 5 og 4½ pCt.s Papirer som saadanne.

Dernæst gjorde den højtærede Statsminister nogle Bemærkninger, som jeg aldeles ikke forstaaer. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Statsminister har ment dermed, men Statsministeren gav Udtryk for, at Konvertering og Rentensækning ikke havde noget med hinanden at gøre. Det er dog en Misforstaaelse. Det, som den højtærede Statsminister tænkte paa i den Forbindelse, det er Rentensækningen, der knytter sig til dette Lovforslag som et særligt Afsnit, og som jo ikke absolut kræves gennemført, for at en Konvertering kunde gennemføres. Jeg lagde nok Mærke til, at den højtærede Indenrigsminister gjorde en Bemærkning om, at jeg blandede disse to Ting sammen. Nej, det gør jeg aldeles ikke. Men den højtærede Statsminister blandede dem sammen. Jeg vil imidlertid fremdeles være af den Opfattelse, at den højtærede Statsminister, dersom intet foretages i denne Sag, nok af Virkeligheden vil blive belært om, hvilke ubehagelige Konsekvenser det faar, dersom det ikke lykkes at opretholde den Rentensækning, vi har faaet gennem Renteloven; at det vil paavirke Mulighederne for Beskæftigelse her i Landet i et Omfang, som den højtærede Statsminister aabenbart i Øjeblikket ikke har gjort sig klart, derom er der for mig i hvert Fald aldeles ingen Tvivl. Man maa jo være paa det rene med, at det ikke vil være muligt at fastholde den Rentensækning, som Renteloven er Udtryk for, dersom der i den Henseende intet sker. Men, som sagt, jeg vil gaa ud fra, at naar det kommer til Stykket, vil den høje Regering med den højtærede Statsminister i Spidsen medvirke til at afbøde de Besværligheder, som opstaaer ved, at Konverteringen ikke gennemføres i saa stor Udstrækning, som det overhovedet er muligt. Jeg vil ligefrem gaa ud fra, at den højtærede Statsminister ikke vil være uvillig til at erklære, at det vil han naturligvis. Jeg kunde tilføje: Hvad skulde han ellers ville i Forbindelse med hele dette Spørgsmaal?

Den højtærede Indenrigsminister var